теж є семінари, навчання та іспити”

Як Ви вирішуєте це питання?

– Усі основні наші заходи – танцювальні турніри – ми проводимо на базі школи № 65. За сприяння, підтримку, розуміння особливо щиро хочу подякувати директору школи Мирославі Михайлівні Бичишин.

В організації роботи зі старшою групою *(на фото справа вгорі)* мені допомагає тренер Юлія Зінчук. До речі, нам бракує партнерів-чоловіків для старшої групи, де ми маємо лише трьох чоловіків. Тому при цій нагоді хочу запросити до старшої групи нашого клубу всіх, хто бажає вчитися танцювати – а це ніколи не пізно зробити.

– Для підтримання робочої форми машиністу треба постійно вчитися, вдосконалюватися у непростій справі управління складним електровозом. А яким у цьому відношенні є підтримання танцювальної форми?

– У танцях все так само, як і в локомотивній справі. Щоб танцювати, треба постійно бути у відповідній спортивній та інтелектуальній формі. Як і в локомотивній, у танцювальній справі теж є семінари, навчання та іспити.

Нещодавно я побував в Одесі, де брав участь у навчальному семінарі із сучасних особливостей аргентинського танго. Вів цей семінар бронзовий призер світової першості з аргентинського танго. Систематично щороку буваю в Києві, де для тренерів та керівників танцювальних колективів відбуваються навчальні семінари із подальшим складанням іспитів на підтвердження кваліфікації, тобто на право займатися тренерською роботою. За підсумками таких семінарів кожен, хто успішно склав іспити, одержує відповідний сертифікат.

– Розкажіть, як Вам зараз працюється на залізниці?

– Я увесь свій трудовий залізничний стаж набуваю на одній посаді – машиніста моторвагонного депо Львів.

– Як ставляться Ваші колеги по роботі до того, що Ви, окрім залізничної справи, ще значну увагу надаєте справі танцювальній?

– Про це знають і мої колеги-машиністи, і керівництво депо. Ставляться до цього мого заняття із розумінням. Як машиніст, я дотримуюся усіх вимог, їжджу без зауважень, не маю серйозних порушень і, мабуть, тому мої колеги ставляться до мого позаробочого уподобання з повагою.

– На яких маршрутах Вам доводиться водити приміські поїзди?

– Частіше на Самбір та Мостиська. Буває, що їжджу і на Мукачево.

– Ви – машиніст, а хто Ваш помічник? Розкажіть про нього.

– Недавно мій помічник Роман Голод здав на права машиніста і теж став машиністом. Ми разом їздили тривалий час. Я щиро радий за нього. Приємно, що в цьому його професійному зростанні є частка і моєї праці. Зараз мені дали молодого помічника. Ми разом їздимо близько двох місяців. Допомагаю йому набувати кваліфікації, освоювати професію помічника машиніста.

– Як, на Вашу думку, відбувся танцювальний турнір “Свято танцю”?

– Турнір відбувся на високій творчій і танцювальній “ноті”. До нього завчасно і серйозно готувалися, його з нетерпінням чекали. На мою думку, такі турніри сприяють зростанню танцювальної майстерності учасників, допомагають тренерам і суддям побачити своїх і чужих дітей, як кажуть, у роботі, зауважити талановитих, обдарованих дітей, з якими варто займатися далі за посиленою програмою.

– І на завершення ще одне важливе, як на мене, запитання. Скажіть, Зіновію Йосиповичу, а як до участі у танцях ставляться залізничники? Чи займаються у вас залізничники-жінки і чоловіки?

– Так, у нас займаються працівники залізниці. Хочу особливо відзначити пані Олену Єригіну – бухгалтера фінансової служби, Наталію Киселицю – інженера дорожнього центру метрології, стандартизації та експертизи і Глєба Мішина – начальника технічного відділу Львівської дирекції залізничних перевезень, який у нас є душею танцювальної групи, має виняткове почуття гумору, надзвичайно відповідальний і користується загальною повагою.

Хочу при цій нагоді запросити усіх залізничників-львів’ян до нашого клубу. Навчатися танцям ніколи не пізно, це – мистецтво, яке непідвладне рокам, яке облагороджує душу людини.

Ігор ПАРАЩАК
Фото автора

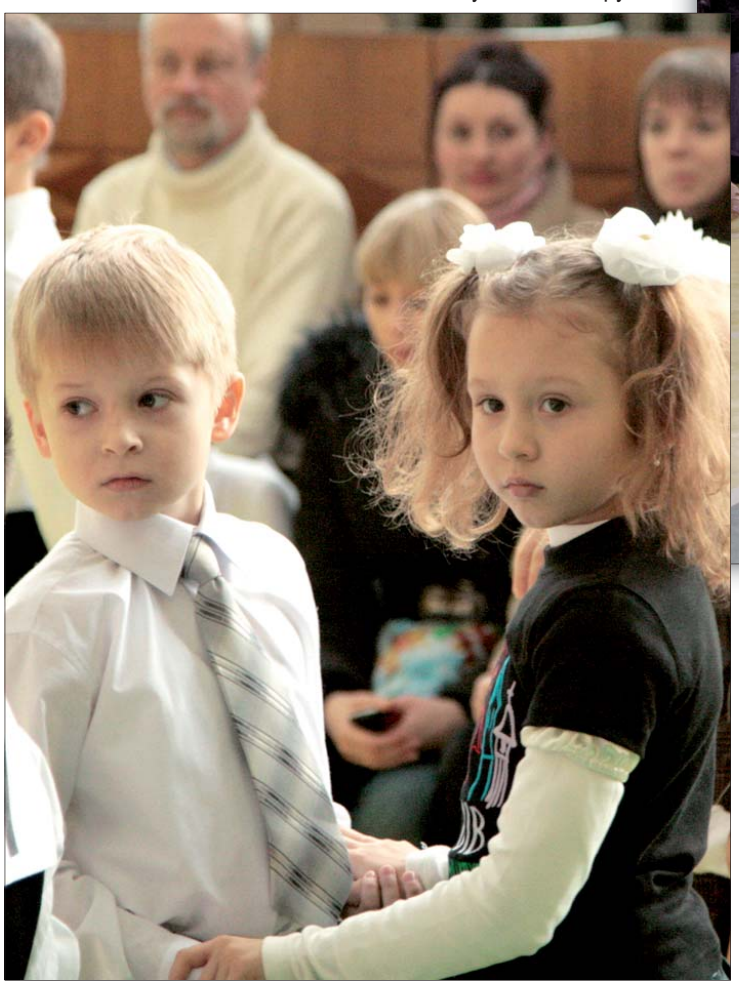

Переможці конкурсу у віковій категорії “юніори 1+2” Сергій Головін та Віра Барбір